

จวีวรรณ พลชัย : เบต้า กลูคูโรนิเดสในน้ำเหลืองเหงือกของผู้ป่วยปริทันต์อักเสบที่เป็นโรคเบาหวาน
(β -GLUCURONIDASE IN CREVICULAR FLUID OF PERIODONTITIS PATIENTS WITH
DIABETES MELLITUS.) อ. ที่ปรึกษา : รศ. ทพญ. นวลจิตี หงษ์ประสงค์, อ. ที่ปรึกษาร่วม : รศ. ดร. เอมอร
เบญจวงศ์กุลชัย ; 102 หน้า. ISBN 974-332-864-5

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินแอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดสในน้ำเหลืองเหงือกจากฟันของผู้ป่วยปริทันต์อักเสบที่เป็นโรคเบาหวานชนิดที่ 2 และผู้ป่วยปริทันต์อักเสบที่ไม่ได้เป็นโรคเบาหวาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างแอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดสกับดัชนีวัดทางคลินิกต่าง ๆ โดยการสุ่มตัวอย่าง จากฟันจำนวน 240 ซี่ ในผู้ป่วย 5 กลุ่ม โดยมีผู้ป่วยกลุ่มละ 8 คน กลุ่ม 1 เป็นผู้ป่วยปริทันต์อักเสบที่เป็นโรคเบาหวานและสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ กลุ่ม 2 เป็นผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบที่เป็นโรคเบาหวานและไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด กลุ่ม 3 เป็นผู้ป่วยโรคปริทันต์อักเสบที่ไม่มีประวัติของการเป็นโรคเบาหวาน กลุ่ม 4 และ 5 เป็นผู้ป่วยที่มีอวัยวะปริทันต์ปกติ แต่ผู้ป่วยกลุ่ม 4 มีประวัติการเป็นโรคเบาหวานร่วมด้วย ผู้ป่วยทั้ง 5 กลุ่ม ได้รับการเก็บน้ำเหลืองเหงือกด้วยแถบกระดาษกรองจากร่องลึกปริทันต์ในตำแหน่งที่ลึกที่สุดของฟันตัดหน้า, ฟันกรามน้อยซี่ที่ 1 และฟันกรามซี่ที่ 1 ใน 2 จุดภาคของช่องปาก วัดปริมาตรน้ำเหลืองเหงือกโดยใช้เครื่องเพอร์โอดีตรอน 8000 แล้วตรวจหาแอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดส โดยการอ่านค่าการดูดกลืนแสงจากเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ พบว่า แอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดสในน้ำเหลืองเหงือกจากฟันของผู้ป่วยกลุ่ม 1, 2 และ 3 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) โดยกลุ่ม 1 มีค่าเฉลี่ยของเอนไซม์เท่ากับ $1.58 (\pm 0.69)$ ยูนิต, กลุ่ม 2 เท่ากับ $1.53 (\pm 0.67)$ ยูนิต และกลุ่ม 3 เท่ากับ $1.41 (\pm 0.89)$ ยูนิต อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีอวัยวะปริทันต์ปกติ คือ กลุ่ม 4 และ 5 พบว่า ผู้ป่วยกลุ่ม 1, 2 และ 3 มีแอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดสมากกว่ากลุ่ม 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) โดยกลุ่ม 4 มีค่าเฉลี่ยของเอนไซม์เท่ากับ $0.87 (\pm 0.28)$ ยูนิต, กลุ่ม 5 เท่ากับ $0.89 (\pm 0.25)$ ยูนิต ซึ่งใน 2 กลุ่มนี้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นในการศึกษารังนี้จึงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างโรคปริทันต์อักเสบกับโรคเบาหวาน แต่แอคติวิตีของเอนไซม์เบต้า กลูคูโรนิเดสจะเพิ่มขึ้นเด่นชัดในผู้ป่วยปริทันต์อักเสบ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยที่มีอวัยวะปริทันต์ปกติ โดยแอคติวิตีของเอนไซม์จะแปรผันตรงกับความลึกของร่องลึกปริทันต์, ดัชนีเหงือกอักเสบ, ระดับการยึดเกาะทางคลินิก และปริมาตรของน้ำเหลืองเหงือก

ภาควิชาปริทันต์วิทยา.....
สาขาวิชาปริทันต์ศาสตร์.....
ปีการศึกษา2542.....

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม